

คำวินิจฉัยชี้ขาดความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลัง
ของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน

ที่ วค ๙/๒๕๖๑ วันที่ ๑๘ เดือน มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๑

ตำแหน่ง และหน่วยงานที่สังกัดของคู่กรณีในขณะกระทำความผิด

คู่กรณีที่ ๑ นายกองค้การบริหารส่วนตำบล	สังกัด องค์การบริหารส่วนตำบล
คู่กรณีที่ ๒ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล	สังกัด องค์การบริหารส่วนตำบล
คู่กรณีที่ ๓ หัวหน้าส่วนการคลัง	สังกัด องค์การบริหารส่วนตำบล
คู่กรณีที่ ๔ รองนายกองค้การบริหารส่วนตำบล	สังกัด องค์การบริหารส่วนตำบล
คู่กรณีที่ ๕ รองนายกองค้การบริหารส่วนตำบล	สังกัด องค์การบริหารส่วนตำบล
คู่กรณีที่ ๖ หัวหน้าส่วนโยธา	สังกัด องค์การบริหารส่วนตำบล

เรื่อง การเบิกจ่ายเงินค่าจัดซื้อและค่าจ้างซ่อมแซมรถยนต์กู้ชีพพยาบาลฉุกเฉินขององค์การบริหารส่วนตำบลไม่ถูกต้องตามระเบียบ

คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินได้รับเรื่องความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลังซึ่งคณะกรรมการวินัยทางงบประมาณและการคลังได้พิจารณาและมีมติแล้ว เพื่อพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดตามอำนาจหน้าที่ โดยพิจารณาจากข้อเท็จจริงจากสำนวน บันทึกสรุปสำนวนของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบสำนวน และรายงานการพิจารณาความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลังของคณะกรรมการวินัยทางงบประมาณและการคลังแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า

ในเดือนตุลาคม ๒๕๕๓ องค์การบริหารส่วนตำบลจัดซื้อรถยนต์บรรทุกส่วนบุคคล หมายเลขทะเบียน ๖๗๒๕ ซึ่งเป็นรถเก่าที่ผ่านการใช้งานมาแล้ว โดยมีการจดทะเบียนรถยนต์ครั้งแรกเมื่อปี ๒๕๓๖ ในราคา ๑๙๙,๕๐๐ บาท จากร้าน อ. ผู้ขาย ตามบันทึกตกลงซื้อเลขที่ ๔๔/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๓ และคู่กรณีที่ ๑ นายกองค้การบริหารส่วนตำบลมีหนังสือ ที่ ๑๐๑/๓๔๕ ลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๓ ถึงสำนักงานขนส่งจังหวัดเพื่อขอให้ดำเนินการโอนรถยนต์บรรทุกส่วนบุคคล เลขทะเบียน ๖๗๒๕ ตามบันทึกตกลงซื้อดังกล่าวให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลและขอยกเว้นการจัดเก็บภาษีรถยนต์ โดยคู่กรณีที่ ๑ นายกองค้การบริหารส่วนตำบล คู่กรณีที่ ๒ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล และคู่กรณีที่ ๓ หัวหน้าส่วนการคลัง ร่วมกันลงลายมือชื่อส่งจ่ายเช็คธนาคารออมสิน เลขที่ ๑๗xxx๔๑ ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๓ จำนวน ๑๙๗,๕๐๕ บาท (หักภาษี ณ ที่จ่าย ๑,๙๙๕ บาท) ชำระราคารถยนต์ให้กับผู้ขาย และผู้ขายได้ลงลายมือชื่อรับเช็คหลังต้นขั้วเช็คและนำเช็คไปรับเงินจากธนาคารออมสิน เมื่อวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

ต่อมาในเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๔ กลุ่มตรวจสอบการเงินที่ ๓ ได้ตรวจสอบการเงินทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบล แต่ไม่พบฎีกาเบิกเงินและเอกสารประกอบฎีกาเบิกเงินในการจัดซื้อรถยนต์หมายเลขทะเบียน ๖๗๒๕ คู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๓ จึงร่วมกันจัดทำฎีกาเบิกเงินนอกงบประมาณรายจ่าย เลขที่ ๒๗/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๔ เบิกตัดปี ค่าซ่อมแซมรถยนต์หมายเลขทะเบียน ๖๗๒๕ หน้าฎีกาชำระเงินให้ร้าน อ. โดยนาย อ. เป็นเช็คธนาคารออมสิน เลขที่ ๑๗xxx๔๑ ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๓ เป็นเช็คฉบับเดียวกับเช็คที่ได้ส่งจ่ายเป็นค่าซื้อรถยนต์ให้กับร้าน อ. ไปก่อนแล้ว โดยคู่กรณีที่ ๒ รับรองในเอกสารหลักฐานการเบิกพร้อมลงลายมือชื่อในฐานะผู้เบิกและในฐานะปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล คู่กรณีที่ ๓ ลงลายมือชื่อในฐานะผู้ตรวจฎีกาและในฐานะหัวหน้าส่วนการคลัง และคู่กรณีที่ ๑ ลงลายมือชื่อในฐานะผู้บริหารท้องถิ่น ผู้อนุมัติฎีกา

นอกจากนี้ มีการจัดทำเอกสารประกอบฎีกาโดยคู่กรณีที่ ๒ จัดทำบันทึกเสนอคู่กรณีที่ ๑ ว่าได้รับหนังสือแสดงเจตนาบริจาคทรัพย์สินให้แก่ทางราชการจากนาย ส. ซึ่งประสงค์จะบริจาครถยนต์หมายเลขทะเบียน ๖๗๒๕ เพื่อใช้ในราชการ และสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลตรวจสอบแล้วไม่มีเงื่อนไขและภาระติดพันต่อองค์การบริหารส่วนตำบล แต่รถยนต์อยู่ในสภาพไม่สามารถใช้งานได้ต้องดำเนินการซ่อมแซมก่อน แล้วเสนอความเห็นว่าการรับบริจาครถยนต์คันดังกล่าวและดำเนินการซ่อมแซมเพื่อใช้ในทางราชการต่อไป ซึ่งคู่กรณีที่ ๑ เห็นชอบให้ดำเนินการตามเสนอปรากฏตามบันทึกข้อความสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ ๑๐๑/- ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๓ เรื่อง การบริจาคทรัพย์สินให้แก่ทางราชการ และหนังสือแสดงเจตนาบริจาคทรัพย์สินให้ทางราชการ และคู่กรณีที่ ๓ จัดทำบันทึกขอจ้างซ่อมแซมรถยนต์โดยวิธีพิเศษ พร้อมเสนอแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการ ให้คู่กรณีที่ ๒ เป็นหัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุ คู่กรณีที่ ๓ เป็นเจ้าหน้าที่พัสดุ และแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจรับพัสดุประกอบด้วย คู่กรณีที่ ๔ รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นประธานกรรมการ คู่กรณีที่ ๕ รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล และคู่กรณีที่ ๖ หัวหน้าส่วนโยธา เป็นกรรมการ ตามบันทึกข้อความส่วนการคลัง ที่ ๑๐๒/- ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๓ เรื่อง รายงานขอจ้างซ่อมแซมรถยนต์โดยวิธีพิเศษ

คู่กรณีที่ ๑ ลงนามในบันทึกตกลงจ้างเหมาร้าน อ. ให้ซ่อมแซมรถยนต์บรรทุกหมายเลขทะเบียน ๖๗๒๕ ในวงเงิน ๑๙๙,๕๐๐ บาท ตามบันทึกตกลงจ้าง เลขที่ ๑๒๖/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๓ และคู่กรณีที่ ๔ คู่กรณีที่ ๕ และคู่กรณีที่ ๖ ในฐานะคณะกรรมการตรวจรับพัสดุ ร่วมกันลงลายมือชื่อในใบตรวจรับงาน ฉบับลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๓ โดยรับรองว่า “ผู้รับจ้างส่งมอบงานถูกต้องครบถ้วนแล้ว” และรวบรวมเอกสารดังกล่าวมาใช้เป็นเอกสารประกอบฎีกาเบิกเงินนอกงบประมาณรายจ่าย เลขที่ ๒๗/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๔ เบิกตัดปี ค่าซ่อมแซมรถยนต์หมายเลขทะเบียน ๖๗๒๕ ทั้งที่ไม่มีการซ่อมแซมรถยนต์ตามเอกสารที่มีจัดทำขึ้นแต่อย่างใด

คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ได้พิเคราะห์ข้อเท็จจริงตามพยานหลักฐานที่ปรากฏในสำนวนประกอบข้อกฎหมายแล้ว มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยรวม ๒ ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่ ๑ คู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๓ เป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่เบิกเงินหรือจ่ายเงินปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจโดยมิชอบหรือทำหลักฐานการเบิกเงินเป็นเท็จ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

กรณีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยประการแรกว่า คู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๓ เป็นเจ้าหน้าที่หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๓ กำหนดว่า “เจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือผู้ปฏิบัติงานประเภทอื่นของหน่วยรับตรวจ แต่ไม่รวมถึงข้าราชการการเมืองตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการการเมือง ข้อเท็จจริงปรากฏว่า คู่กรณีที่ ๑ ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ถือเป็นผู้ปฏิบัติงานประเภทอื่นของหน่วยรับตรวจ ซึ่งมีใช้ข้าราชการการเมืองตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการการเมือง คู่กรณีที่ ๒ เป็นพนักงานส่วนตำบล ตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล และคู่กรณีที่ ๓ เป็นพนักงานส่วนตำบล ตำแหน่งหัวหน้าส่วนการคลัง คู่กรณีทั้งสามสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบล ถือได้ว่า คู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๓ เป็นเจ้าหน้าที่ตามความหมายของระเบียบดังกล่าวแล้ว

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๓ มีหน้าที่เบิกเงินหรือจ่ายเงิน หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คู่กรณีที่ ๑ เป็นผู้ที่มีอำนาจหน้าที่กำหนดนโยบายและรับผิดชอบในการบริหารราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ข้อบัญญัติ ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ สั่งอนุญาต และอนุมัติเกี่ยวกับราชการ ควบคุมและรับผิดชอบในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลตามกฎหมายและเป็นผู้บังคับบัญชาของพนักงานส่วนตำบลและลูกจ้างองค์การบริหารส่วนตำบล ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๕๙ และมาตรา ๖๐ นอกจากนี้ ในฐานะผู้บริหารท้องถิ่นยังเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่อนุมัติฎีกาเบิกเงิน ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงินและการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๖๒ และข้อ ๖๓ รวมทั้งเป็นผู้มีอำนาจลงนามสั่งจ่ายเงินในการถอนเงินฝากธนาคารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามข้อ ๓๗ ด้วย ถือได้ว่าคู่กรณีที่ ๑ มีหน้าที่เบิกเงินหรือจ่ายเงินตามระเบียบฯ ข้อ ๒๔ และข้อ ๒๖ และเป็นผู้บังคับบัญชาตามความหมายของระเบียบฯ ข้อ ๓ ด้วย

คู่กรณีที ๒ มีหน้าที่เบิกเงินตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงินฯ ข้อ ๔๐ และเป็นผู้มีอำนาจลงนามส่งจ่ายเงินในการถอนเงินฝากธนาคารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามข้อ ๓๗ ด้วย
ถือได้ว่าคู่กรณีที ๒ มีหน้าที่เบิกเงินหรือจ่ายเงินตามระเบียบฯ ข้อ ๒๔ และข้อ ๒๖ แล้ว

คู่กรณีที ๓ มีหน้าที่ตรวจฎีกาและนำฎีกาที่ตรวจถูกต้องแล้วเสนอต่อผู้บริหารท้องถิ่นเพื่ออนุมัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงินฯ ข้อ ๖๐ ประกอบข้อ ๖๒ และได้รับมอบหมายให้เป็นผู้มีอำนาจลงนามส่งจ่ายเงินในการถอนเงินฝากธนาคารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามข้อ ๓๗ ด้วย
จึงถือได้ว่า คู่กรณีที ๓ มีหน้าที่เบิกเงินหรือจ่ายเงิน ตามระเบียบฯ ข้อ ๒๔ และข้อ ๒๖ แล้ว

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีที ๑ คู่กรณีที ๒ และคู่กรณีที ๓ ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงินฯ โดยมีขอบ หรือทำหลักฐานการเบิกเงินเป็นเท็จ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงินฯ ข้อ ๔๐ กำหนดว่าการเบิกจ่ายเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้หน่วยงานผู้เบิกขอเบิกกับหน่วยงานคลังโดยให้หัวหน้าหน่วยงานผู้เบิกเป็นผู้ลงลายมือชื่อเบิกเงินและให้วางฎีกาตามแบบที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกำหนด โดยต้องมีหลักฐานการเบิกเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบและให้ผู้เบิกลงลายมือชื่อรับรองความถูกต้องในหลักฐานการเบิกที่เป็นภาพถ่ายหรือ สำเนาทุกฉบับ ข้อ ๔๘ กำหนดว่า การเบิกเงินเพื่อจ่ายเป็นค่าซื้อทรัพย์สินหรือจ้างทำของ ให้มีเอกสารประกอบฎีกา ดังนี้ (๑) สัญญาซื้อขายทรัพย์สินหรือจ้างทำของ (๒) ใบแจ้งหนี้หรือใบส่งมอบทรัพย์สินหรือมอบงาน (๓) เอกสารแสดงการตรวจรับทรัพย์สิน และข้อ ๖๗ กำหนดว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะจ่ายเงินหรือก่อนนี้ผูกพันได้แต่เฉพาะที่กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือหนังสือสั่งการที่กระทรวงมหาดไทยได้กำหนดไว้

ข้อเท็จจริงปรากฏว่า องค์การบริหารส่วนตำบลจัดซื้อรถยนต์กู้ชีพพยาบาลฉุกเฉิน จำนวน ๑ คัน เป็นเงิน ๑๙๙,๕๐๐ บาท จากร้าน อ. ตามบันทึกตกลงซื้อ เลขที่ ๔๔/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๓ และคู่กรณีที ๑ มีหนังสือ ที่ ๑๐๑/๓๔๕ ลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๓ ถึงสำนักงานขนส่งจังหวัด เพื่อขอให้ดำเนินการโอนรถยนต์บรรทุกส่วนบุคคล เลขทะเบียน ๖๗๒๕ ตามบันทึกตกลงซื้อดังกล่าวให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลและขอยกเว้นการจัดเก็บภาษีรถยนต์ ซึ่งแบบคำขอโอนและรับโอนของกรมการขนส่งทางบกและคู่มือจดทะเบียน ปรากฏชื่อนาย ส. เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์รถยนต์ดังกล่าว จากข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานจึงรับฟังได้ว่าองค์การบริหารส่วนตำบลจัดซื้อรถยนต์บรรทุกส่วนบุคคล เลขทะเบียน ๖๗๒๕ จากร้าน อ. และเป็นรถยนต์เก่าที่ผ่านการใช้งานมาแล้ว เป็นการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๕๔ ที่กำหนดว่า การลงนามในสัญญาหรือข้อตกลงต้องเป็นไปตามตัวอย่างสัญญาที่กำหนด ซึ่งตามตัวอย่างสัญญากำหนดให้พัสดุที่หน่วยงาน

ราชการจัดซื้อต้องเป็นของใหม่ไม่เคยใช้งานมาก่อน ดังนั้น เมื่อเป็นการดำเนินการจัดหาพัสดุไม่ถูกต้องตามที่ระเบียบกำหนด องค์การบริหารส่วนตำบลจึงไม่อาจที่จะจ่ายเงินค่าซื้อรถยนต์ดังกล่าวให้แก่ผู้ขายได้

การที่คู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๓ ร่วมกันลงลายมือชื่อส่งจ่ายเช็คธนาคารออมสิน เลขที่ ๑๗xxx๔๑ ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๓ จำนวน ๑๙๗,๕๐๕ บาท (หักภาษี ณ ที่จ่าย ๑,๙๙๕ บาท) ให้กับร้าน อ. เป็นค่ารถยนต์ที่จัดซื้อ แต่ไม่มีฎีกาเบิกเงินหรือหลักฐานการจัดซื้อรถยนต์ให้ตรวจสอบ นั้น คู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๓ ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือยืนยันว่ามีการจัดทำฎีกาเบิกเงินและหลักฐานการจัดซื้อรถยนต์ตามที่ระเบียบกำหนดแต่เอกสารดังกล่าวสูญหายไป แต่ไม่ว่าจะมีการจัดทำฎีกาเบิกเงินและหลักฐานการจัดซื้อรถยนต์ตามที่คู่กรณีทั้งสามกล่าวอ้างหรือไม่ก็ตาม เมื่อองค์การบริหารส่วนตำบลจัดซื้อรถยนต์เก่าที่ผ่านการใช้งานแล้วซึ่งไม่ถูกต้องตามระเบียบ ย่อมไม่อาจดำเนินการเบิกจ่ายเงินเพื่อชำระหนี้ อันเกิดจากการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามระเบียบได้ การที่คู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๓ เบิกเงินหรือจ่ายเงินค่ารถยนต์ให้กับร้าน อ. จึงเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงินฯ ข้อ ๔๐ และข้อ ๖๗ โดยมีขอบ

สำหรับหนังสือแสดงเจตนาบริจาคทรัพย์สินให้ทางราชการ ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๓ ของนาย ส. ที่ได้แสดงเจตนาบริจาครถยนต์บรรทุกส่วนบุคคลหมายเลขทะเบียน ๖๗๒๕ ให้กับองค์การบริหารส่วนตำบล นั้น นาย ส. ให้ถ้อยคำต่อเจ้าหน้าที่ตรวจสอบยืนยันว่าเอกสารแสดงเจตนาบริจาคทรัพย์สินมิใช่เอกสารของตนเอง เพราะตนได้นำรถยนต์ดังกล่าวซึ่งอยู่ในสภาพดีสามารถใช้งานได้ไปฝากขายที่ร้าน อ. ในราคา ๑๘๕,๐๐๐ บาท ซึ่งร้าน อ. ได้ขายให้กับองค์การบริหารส่วนตำบล และได้มีการดำเนินการโอนกรรมสิทธิ์ทางทะเบียนแล้ว สอดคล้องกับการชี้แจงของคู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒ ที่ชี้แจงแถลงด้วยวาจาต่อกรรมการไต่สวนยอมรับว่าเอกสารเกี่ยวกับการบริจาคและซ่อมแซมรถยนต์ รวมทั้งฎีกาเบิกเงินนอกงบประมาณรายจ่าย เลขที่ คลังรับ ๒๗/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๔ เบิกตัดปี ค่าจ้างเหมาซ่อมแซมรถยนต์หมายเลขทะเบียน ๖๗๒๕ และเอกสารประกอบฎีกา นั้น เป็นการจัดทำขึ้นภายหลังเพื่อเป็นหลักฐานให้ตรวจสอบ แทนฎีกาเบิกเงินค่าจัดซื้อรถยนต์เท่านั้น จากข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานจึงรับฟังได้ว่านาย ส. มิได้บริจาครถยนต์ดังกล่าวให้องค์การบริหารส่วนตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบลมิได้มีการจ้างเหมาซ่อมแซมรถยนต์ดังกล่าวกับร้าน อ. แต่อย่างใด การจัดทำฎีกาการเบิกเงินและเอกสารประกอบฎีกาเบิกเงินค่าจ้างเหมาซ่อมแซมรถยนต์ดังกล่าว เป็นการจัดทำหลักฐานการเบิกเงินเป็นเท็จ โดยมีได้มีการดำเนินการจ้างเหมาซ่อมแซมรถยนต์จริง

แม้คู่กรณีที่ ๓ จะได้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือว่าตนไม่ได้มีส่วนร่วมในการจัดทำเอกสารเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินค่าซ่อมแซมรถยนต์ให้กับร้าน อ. เนื่องจากได้รับคำสั่งให้โอนย้ายไปดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานการเงินและบัญชี (หัวหน้าส่วนการคลัง) ระดับ ๔ องค์การบริหารส่วนตำบล ห. ตั้งแต่

วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๔ แล้ว ลายมือชื่อในฎีกาเบิกเงินและเอกสารประกอบฎีกาเป็นลายมือชื่อปลอม ซึ่งได้แจ้งความร้องทุกข์ไว้ที่สถานีตำรวจภูธร เมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ แล้วก็ตาม แต่คู่กรณีที่ ๓ ให้ถ้อยคำต่อเจ้าหน้าที่ตรวจสอบในขณะที่ดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนการคลังที่องค์การบริหารส่วนตำบล และภายหลังที่โอนย้ายไปดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนการคลังที่องค์การบริหารส่วนตำบล ห. โดยยอมรับว่าเป็นผู้จัดทำเอกสารเกี่ยวกับการจ้างซ่อมแซมรถยนต์ และได้ให้ถ้อยคำไว้ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าตนเป็นผู้จัดทำเอกสารประกอบฎีกาเบิกเงินค่าจ้างเหมาซ่อมแซมรถยนต์ดังกล่าว จนเป็นเหตุให้คู่กรณีที่ ๓ ถูกดำเนินการทางวินัยและถูกไล่ออกจากราชการ การที่คู่กรณีที่ ๓ ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาอ้างว่าลายมือชื่อตามฎีกาเบิกเงินและเอกสารประกอบฎีกาเบิกเงินค่าจ้างเหมาซ่อมแซมรถยนต์เป็นลายมือชื่อปลอม นั้น จึงเป็นการกล่าวอ้างโดยไม่มีหลักฐานมาพิสูจน์สนับสนุนข้อกล่าวอ้างของคู่กรณีที่ ๓ ประกอบกับคู่กรณีที่ ๓ ก็มีได้มาชี้แจงแถลงด้วยวาจาต่อกรรมการไต่สวนในวันกำหนดนัดไต่สวน ข้อกล่าวอ้างของคู่กรณีที่ ๓ จึงไม่อาจรับฟังได้ กรณีดังกล่าวจึงต้องรับฟังข้อเท็จจริงตามพยานหลักฐานว่าได้มีการจัดทำฎีกาเบิกเงินนอกงบประมาณรายจ่าย เลขที่คลังรับ ๒๗/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๔ เบิกตัดปี ค่าจ้างเหมาซ่อมแซมรถยนต์ หมายเลขทะเบียน ๖๗๒๕ ให้กับร้าน อ. โดยคู่กรณีที่ ๑ ลงลายมือชื่อในฐานะผู้อนุมัติ คู่กรณีที่ ๒ ลงลายมือชื่อในฐานะผู้เบิกและในฐานะปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล และคู่กรณีที่ ๓ ลงลายมือชื่อในฐานะผู้ตรวจฎีกา และในฐานะหัวหน้าส่วนการคลัง รวมทั้งมีการจัดทำเอกสารประกอบฎีกาดังกล่าว โดยที่มิได้มีการจ้างเหมาซ่อมแซมรถยนต์จริง การกระทำของคู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๓ จึงเป็นการร่วมกันจัดทำหลักฐานการเบิกเงินเป็นเท็จ

ดังนั้น การกระทำของคู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๓ ถือได้ว่าเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงินฯ ข้อ ๔๐ และข้อ ๖๗ โดยมีขอบ และจัดทำหลักฐานการเบิกเงินเป็นเท็จ แล้ว

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า การกระทำของคู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๓ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า การที่คู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๓ ได้ร่วมกันลงนามในเช็คธนาคารออมสิน เลขที่ ๑๗xxx๔๑ ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๓ สั่งจ่ายเงิน จำนวน ๑๙๗,๕๐๕ บาท (หักภาษี ณ ที่จ่าย ๑,๙๙๕ บาท) เพื่อชำระค่าซื้อรถยนต์เก่าที่มีการใช้งานมาแล้วหมายเลขทะเบียน ๖๗๒๕ ให้กับร้าน อ. ซึ่งไม่ถูกต้องตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุฯ ข้อ ๕๔ และไม่สามารถเบิกจ่ายเงินเพื่อชำระค่าซื้อรถยนต์ดังกล่าวได้ตามข้อ ๖๗ นอกจากนี้ยังได้ร่วมกันทำหลักฐานการเบิกเงินเป็นเท็จ โดยจัดทำฎีกาเบิกเงินนอกงบประมาณรายจ่าย เลขที่คลังรับ ๒๗/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๔ เบิกตัดปี ค่าจ้างเหมาซ่อมแซมรถยนต์หมายเลขทะเบียน ๖๗๒๕ รวมทั้งเอกสารเกี่ยวกับการซ่อมแซมรถยนต์

แต่ไม่มีการซ่อมแซมรถยนต์จริง เพื่อนำเอาเอกสารดังกล่าวมาใช้เป็นหลักฐานในการตรวจสอบให้เห็นว่าการส่งจ่ายเงินตามเช็คดังกล่าวนั้นเป็นการจ่ายเงินค่าซ่อมแซมรถยนต์ เพื่อปกปิดความผิดกรณีที่คู่กรณีทั้งสามร่วมกันลงนามส่งจ่ายเช็คชำระค่ารถยนต์ให้กับร้าน อ. โดยมีขอบ ถือได้ว่าการกระทำของคู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๓ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐเป็นเงิน ๑๙๙,๕๐๐ บาท

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า การกระทำของคู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๓ ได้กระทำโดยจงใจ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๓ ได้ยอมรับว่ารู้ข้อเท็จจริงว่ารถยนต์หมายเลขทะเบียน ๖๗๒๕ ที่จัดซื้อตามบันทึกตกลงซื้อ เลขที่ ๔๔/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๓ เป็นรถเก่าที่มีการใช้งานมาแล้ว เป็นการจัดซื้อที่ไม่ชอบด้วยระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุฯ และตามตัวอย่างสัญญา และไม่สามารถตั้งฎีกาเบิกจ่ายเงินอันเกิดจากการกระทำที่ไม่ชอบด้วยระเบียบของทางราชการได้ แต่กลับร่วมกันลงลายมือชื่อส่งจ่ายเช็คชำระค่ารถยนต์ให้กับผู้ขาย อันเป็นการปฏิบัติไม่ชอบด้วยระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงินฯ และคู่กรณีที่ ๓ ตำแหน่งหัวหน้าส่วนการคลัง มีหน้าที่ตรวจสอบฎีกาและนำฎีกาที่ตรวจถูกต้องแล้ว เสนอผู้บริหารท้องถิ่นเพื่ออนุมัติตามระเบียบ แต่กลับจัดทำใบตรวจรับงาน ใบส่งของ และบันทึกตกลงจ้าง ฎีกาเบิกเงินนอกงบประมาณรายจ่าย เลขที่คลังรับ ๒๗/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๔ อันเป็นเท็จขึ้น คู่กรณีที่ ๒ มีหน้าที่ในการวางฎีกาเบิกจ่ายเงิน โดยรวบรวมและจัดทำเอกสารประกอบฎีกา หลังจากที่มีการจัดซื้อจัดจ้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว เป็นผู้ดำเนินการให้มีการจัดซื้อรถยนต์เก่าใช้แล้วคันดังกล่าว แต่สั่งการให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องจัดทำเอกสารเป็นเรื่องการบริหารทรัพย์สินให้ทางราชการและได้ลงนามในบันทึกรายงานบริจากรถยนต์ ทำหลักฐานการเบิกเงินเป็นรายการซ่อมแซมรถยนต์ และรับรองเอกสารหลักฐานการเบิกเงินเป็นเท็จ เพื่อนำมาประกอบฎีกาเบิกเงินตามที่ได้จัดทำขึ้น และคู่กรณีที่ ๑ มีหน้าที่ในการบริหารราชการให้เป็นไปตามกฎหมายระเบียบของทางราชการ และเป็นผู้มีอำนาจอนุมัติฎีกาเบิกเงินในฐานะผู้บริหารท้องถิ่น ซึ่งรู้ข้อเท็จจริงว่าเอกสารการจัดจ้างซ่อมแซมรถยนต์หมายเลขทะเบียน ๖๗๒๕ เป็นเอกสารที่คู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๓ ทำขึ้นโดยไม่มีการดำเนินการตามเอกสารดังกล่าวจริง แต่กลับให้ความเห็นชอบและอนุมัติให้เบิกจ่ายเงินค่าจ้างเหมาซ่อมแซมรถยนต์คันดังกล่าวตามที่คู่กรณีที่ ๓ และคู่กรณีที่ ๒ จัดทำขึ้น โดยการกระทำของคู่กรณีทั้งสามมีเจตนาปกปิดการจัดซื้อรถยนต์โดยมิชอบ และเบิกจ่ายเงินไปโดยมิชอบ เพื่อนำหลักฐานเท็จดังกล่าวมาเป็นหลักฐานเพื่อให้บุคคลอื่นเชื่อว่าการจ่ายเงินตามเช็คธนาคารออมสิน เลขที่ ๑๗xxx๔๑ ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๓ เป็นการจ่ายเงินค่าจ้างซ่อมแซมรถยนต์ ตามฎีกาเบิกเงินนอกงบประมาณรายจ่าย (เบิกตัดปี) เลขที่ ๒๗/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๔ และมีการดำเนินการเบิกจ่ายเงินตามวิธีการและขั้นตอนโดยชอบตามที่ระเบียบของทางราชการกำหนดไว้ ถือได้ว่าคู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๓ ได้กระทำโดยจงใจแล้ว

ดังนั้น การกระทำของคู่กรณีที่ ๑ จึงเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๔ และข้อ ๒๖ ประกอบข้อ ๒๗ ส่วนการกระทำ ของคู่กรณี ที่ ๒ และคู่กรณี ที่ ๓ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัย ทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๔ และข้อ ๒๖ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง

ประเด็นที่ ๒ คู่กรณี ที่ ๔ คู่กรณี ที่ ๕ และคู่กรณี ที่ ๖ เป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่ตรวจรับพัสดุ ปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจ โดยมีขอบ เป็นเหตุให้ เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

กรณีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยประการแรกว่า คู่กรณี ที่ ๔ คู่กรณี ที่ ๕ และคู่กรณี ที่ ๖ เป็นเจ้าหน้าที่ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณ และการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๓ กำหนดว่า “เจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือผู้ปฏิบัติงานประเภทอื่นของหน่วยรับตรวจแต่ไม่รวมถึงข้าราชการการเมืองตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบ ข้าราชการการเมือง ข้อเท็จจริงปรากฏว่าคู่กรณี ที่ ๔ และคู่กรณี ที่ ๕ ตำแหน่ง รองนายกองค์การบริหาร ส่วนตำบล ถือเป็นผู้ปฏิบัติงานประเภทอื่นของหน่วยรับตรวจ ซึ่งมีใช้ข้าราชการการเมืองตามกฎหมาย ว่าด้วยข้าราชการการเมือง คู่กรณี ที่ ๖ เป็นพนักงานส่วนตำบล ตำแหน่งหัวหน้าส่วนโยธา โดยคู่กรณี ทั้งสาม สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบล จึงถือได้ว่า คู่กรณี ที่ ๔ คู่กรณี ที่ ๕ และคู่กรณี ที่ ๖ เป็นเจ้าหน้าที่ตามความหมาย ของระเบียบดังกล่าวแล้ว

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณี ที่ ๔ คู่กรณี ที่ ๕ และคู่กรณี ที่ ๖ มีหน้าที่ตรวจรับพัสดุ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ ๒๑๑/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๓ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการจัดจ้างซ่อมแซมรถยนต์ราชการ คู่กรณี ที่ ๔ คู่กรณี ที่ ๕ และคู่กรณี ที่ ๖ ได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการตรวจรับพัสดุ มีหน้าที่ตรวจรับงานจ้างซ่อมแซมรถยนต์หมายเลข ทะเบียน ๖๗๒๕ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุฯ ข้อ ๔๗ จึงถือได้ว่า คู่กรณี ที่ ๔ คู่กรณี ที่ ๕ และคู่กรณี ที่ ๖ มีหน้าที่ตรวจรับพัสดุตามระเบียบฯ ข้อ ๔๕ แล้ว

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณี ที่ ๔ คู่กรณี ที่ ๕ และคู่กรณี ที่ ๖ ปฏิบัติหรือละเว้น การปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุฯ ข้อ ๔๗ โดยมีขอบ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุฯ ข้อ ๔๗ กำหนดให้ คณะกรรมการตรวจรับพัสดุ มีหน้าที่ตรวจรับพัสดุและตรวจการจ้างที่ไม่ใช้งานก่อสร้างให้ถูกต้องครบถ้วนตาม หลักฐานที่ตกลงกันไว้ เมื่อตรวจถูกต้องครบถ้วนแล้วให้รับพัสดุไว้ และถือว่าผู้ขายหรือผู้รับจ้างได้ส่งมอบพัสดุ

ถูกต้องครบถ้วน ตั้งแต่วันที่ผู้ขายหรือผู้รับจ้างนำพัสดุนั้น มาส่ง แล้วมอบแก่เจ้าหน้าที่พัสดุพร้อมกับใบตรวจรับ โดยลงชื่อไว้เป็นหลักฐานอย่างน้อยสองฉบับ มอบแก่ผู้ขายหรือผู้รับจ้างหนึ่งฉบับ และเจ้าหน้าที่พัสดุหนึ่งฉบับ เพื่อดำเนินการเบิกจ่ายเงินตามระเบียบว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินขององค์การบริหารส่วนตำบลและรายงาน ให้ประธานกรรมการบริหารทราบ

ข้อเท็จจริงปรากฏว่า องค์การบริหารส่วนตำบลตกลงจ้างเหมาร้าน อ. ให้ซ่อมแซมรถยนต์บรรทุก หมายเลขทะเบียน ๖๗๒๕ ในวงเงิน ๑๙๙,๕๐๐ บาท ตามบันทึกตกลงจ้าง เลขที่ ๑๒๖/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๓ เมื่อผู้รับจ้างได้มีหนังสือส่งมอบงานจ้าง คูณกรณีที่ ๔ คูณกรณีที่ ๕ และคูณกรณีที่ ๖ ในฐานะ คณะกรรมการตรวจรับพัสดุ ร่วมกันลงลายมือชื่อในใบตรวจรับงาน ฉบับลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๓ โดยรับรองว่าผู้รับจ้างได้ส่งมอบงานถูกต้องครบถ้วน

คูณกรณีที่ ๔ ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาสรุปได้ว่า มิได้มีส่วนรู้เห็นในเรื่องดังกล่าว ทราบแต่เพียงว่าเป็น ประธานคณะกรรมการดำเนินการจัดซื้อรถยนต์โดยลงลายมือชื่อตรวจรับงานพัสดุไว้จริง แต่ในขณะนั้นคิดว่า ได้ลงชื่อในเอกสารจัดซื้อรถยนต์เพราะทางเจ้าหน้าที่แจ้งว่าให้ตรวจรับพัสดुरถยนต์เท่านั้น ซึ่งเห็นว่าในขณะที่ เจ้าหน้าที่นำเอกสารมาให้ตรวจรับมีรถยนต์อยู่จริงสภาพภายนอกที่เห็นยังใช้งานได้ดีไม่มีการชำรุดเสียหาย และคิดว่าเอกสารที่นำมาเสนอให้คณะกรรมการตรวจรับลงลายมือชื่อเป็นเอกสารตรวจรับพัสดุกรณการจัดซื้อ รถยนต์ โดยมีได้อ่านรายละเอียดให้ถี่ถ้วน ประกอบกับได้ไปดูสภาพรถยนต์ก่อนการจัดซื้อพร้อมกับเจ้าหน้าที่ อีกหลายๆ คนในขณะนั้นมีสภาพใช้งานได้จริง จึงได้ลงลายมือชื่อตรวจรับพัสดุ และมาทราบว่าตนเอง ลงลายมือชื่อในเอกสารเกี่ยวกับการจ้างเหมาซ่อมแซมรถยนต์เมื่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้มา ตรวจสอบ และได้ชี้แจงแถลงด้วยวาจาต่อกรรมการได้สวนว่า ได้รับแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการตรวจรับ การจ้างซ่อมแซมรถยนต์เก่าหมายเลขทะเบียน ๖๗๒๕ โดยไม่ทราบและไม่เคยเห็นบันทึกตกลงจ้าง และ ยืนยันว่าไม่เคยมีการจ้างซ่อมรถยนต์คันดังกล่าวจริง แต่เป็นการจัดซื้อรถยนต์เก่าใช้แล้ว สาเหตุที่ลงลายมือชื่อ ในใบตรวจรับงาน ฉบับลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๓ เนื่องจากเข้าใจว่าเป็นเอกสารการจัดซื้อรถยนต์คันดังกล่าว ตนเองไม่เคยเป็นกรรมการตรวจรับพัสดุมาก่อน เมื่อเจ้าหน้าที่นำเอกสารการตรวจรับงานมาให้ลงลายมือชื่อ จึงไม่ได้อ่านรายละเอียดของเอกสารดังกล่าวว่าเป็นการซ่อมแซมรถยนต์ โดยเข้าใจว่าเป็นการตรวจรับการจัดซื้อ รถยนต์ จึงได้ลงลายมือชื่อในใบตรวจรับงานจ้าง

คูณกรณีที่ ๕ ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาสรุปได้ว่า มีคำสั่งขององค์การบริหารส่วนตำบลให้ตรวจรับพัสดุ โดยเข้าใจว่าเป็นการตรวจรับการจัดซื้อรถยนต์เพราะตรวจรับตามที่เห็น หมายถึงเห็นรถยนต์และใช้งานได้ ตามปกติมิได้มีเจตนาเป็นอย่างอื่น การจัดทำเอกสารและดำเนินการอื่นๆ ก็เป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ และยอมรับ ว่าทำผิดจริงด้วยเหตุที่ไม่ได้อ่านข้อความให้ละเอียด

คู่กรณีที่ ๖ ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาสรุปได้ว่า ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการตรวจการจ้างซ่อมแซมรถยนต์ขององค์การบริหารส่วนตำบล ได้ตรวจการซ่อมแซมรถยนต์ดังกล่าวตามหลักฐานที่ผู้มีหน้าที่ได้เสนอมา และสภาพที่สามารถใช้ในราชการได้ และไม่ได้เป็นผู้มีหน้าที่จัดทำเอกสารฯ เป็นแต่เพียงผู้ตรวจรับพัสดุที่มีอยู่จริงและมีรายการตามรายการซ่อมปรากฏในเอกสารที่ผู้มีหน้าที่จัดทำเท่านั้น และได้ชี้แจงแถลงด้วยวาจาต่อกรรมการไต่สวนว่า ขณะที่ดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนโยธาองค์การบริหารส่วนตำบล นั้น ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการตรวจรับพัสดุการซ่อมรถยนต์เก่าใช้แล้ว หมายเลขทะเบียน ๖๗๒๕ โดยได้ลงลายมือชื่อในใบตรวจรับงานจ้าง ฉบับลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๓ โดยไม่มีการซ่อมแซมรถยนต์คันดังกล่าวจริง แต่เป็นการซื้อรถยนต์เก่าที่ใช้การได้ตามสภาพที่เห็น และไม่ทราบว่ามีมีการชำระเงินค่าซ่อมแซมรถยนต์คันดังกล่าวแก่ผู้รับจ้าง เนื่องจากไม่เกี่ยวข้องกับการเบิกจ่ายเงิน และขอยืนยันว่าไม่มีเจตนาทุจริตในการปฏิบัติหน้าที่แต่อย่างใด

จากข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานดังกล่าวพิจารณาได้ว่า คู่กรณีที่ ๔ คู่กรณีที่ ๕ และคู่กรณีที่ ๖ ได้ลงนามในใบตรวจรับงาน ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๓ รับรองว่า ผู้รับจ้างส่งมอบงานถูกต้องและครบถ้วนแล้ว โดยเข้าใจโดยสุจริตว่าเป็นการลงลายมือชื่อรับรองการตรวจรับมอบรถยนต์ที่องค์การบริหารส่วนตำบลได้จัดซื้อมา ตามบันทึกตกลงซื้อ เลขที่ ๔๔/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๓ การที่คู่กรณีที่ ๔ คู่กรณีที่ ๕ และคู่กรณีที่ ๖ ลงลายมือชื่อรับรองในใบตรวจรับงานจ้างโดยไม่ตรวจสอบรถยนต์ที่ปรากฏในใบตรวจรับพัสดูกับรายละเอียดการจัดหาที่เป็นหลักฐานของงานที่ตรวจรับนั้นว่าถูกต้องครบถ้วนหรือไม่ อันเป็นหน้าที่ของคณะกรรมการตรวจรับพัสดุที่ต้องตรวจรับพัสดุให้ถูกต้องครบถ้วนตามหลักฐานที่ตกลงกันไว้ก่อนลงชื่อตรวจรับในใบตรวจรับพัสดุ ถือได้ว่าเป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยบกพร่องและขาดความระมัดระวัง อันเป็นการปฏิบัติหน้าที่ไม่ถูกต้องตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุฯ ข้อ ๔๗ เท่านั้น ประกอบกับเอกสารใบตรวจรับพัสดุดังกล่าว คู่กรณีที่ ๔ คู่กรณีที่ ๕ และคู่กรณีที่ ๖ มิได้เป็นผู้จัดทำขึ้นมา แต่เชื่อได้ว่าเป็นเอกสารที่คู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๓ ร่วมกันจัดทำขึ้นเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของเอกสารประกอบฎีกาการจ่ายเงินตามเช็คที่จ่ายเป็นค่าซื้อรถยนต์โดยมิชอบซึ่งมาจากการกระทำของคู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๓ โดยตรง โดยอาศัยคู่กรณีที่ ๔ คู่กรณีที่ ๕ และคู่กรณีที่ ๖ ในฐานะคณะกรรมการตรวจรับพัสดูลงชื่อในเอกสารให้ครบถ้วนเท่านั้น โดยข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่ปรากฏในสำนวนยังไม่มีน้ำหนักเพียงพอที่จะรับฟังได้ว่า คู่กรณีที่ ๔ คู่กรณีที่ ๕ และคู่กรณีที่ ๖ ได้ร่วมกับคู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๓ ในการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบมาแต่ต้น เพื่อปกปิดการจัดซื้อและการเบิกจ่ายเงินค่ารถยนต์ ซึ่งจะเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุฯ ข้อ ๔๗ โดยมิชอบ อันจะเข้าองค์ประกอบความผิดตามระเบียบฯ ข้อ ๔๕ แต่ประการใด เมื่อการกระทำของคู่กรณีที่ ๔ คู่กรณีที่ ๕ และคู่กรณีที่ ๖ ยังไม่เข้าองค์ประกอบความผิดเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายหรือระเบียบ

ที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจโดยมิชอบแล้ว กรณีจึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยองค์ประกอบความผิดในส่วนที่เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐต่อไป

ดังนั้น การกระทำของคู่กรณีที่ ๔ คู่กรณีที่ ๕ และคู่กรณีที่ ๖ จึงไม่เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๕

ฉะนั้น อาศัยเหตุดังได้วินิจฉัยมา ประกอบอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ มาตรา ๒๓ และมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบข้อ ๑๐ ของระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ และข้อ ๓๐ ข้อ ๓๓ ของระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวิธีพิจารณาความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินจึงมีคำวินิจฉัยชี้ขาด ดังนี้

๑. การกระทำของคู่กรณีที่ ๑ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๔ และข้อ ๒๖ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่งและวรรคสอง ฐานเป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่เบิกเงินหรือจ่ายเงิน จงใจปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๔๐ และข้อ ๖๗ โดยมิชอบ และทำหลักฐานการเบิกเงินเป็นเท็จ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ และได้กระทำในฐานะผู้บังคับบัญชา ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๔ ซึ่งกำหนดโทษปรับเท่ากับเงินเดือนตั้งแต่ ๙ เดือน ถึง ๑๒ เดือน เมื่อพิจารณาถึงพฤติการณ์และเหตุปัจจัยในการกระทำความผิดแล้วเห็นว่า แม้คู่กรณีที่ ๑ มีระดับความรับผิดชอบสูง แต่ได้มีการบรรเทาความเสียหายโดยได้ส่งใช้เงินคืนให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลแล้ว และให้ความร่วมมือในการพิจารณา จึงกำหนดโทษปรับเท่ากับเงินเดือน ๙ เดือน เงินเดือนที่ได้รับขณะกระทำความผิด เดือนละ ๘,๒๐๐ บาท คิดเป็นเงินค่าปรับทางปกครองทั้งสิ้น ๗๓,๘๐๐ บาท (เจ็ดหมื่นสามพันแปดร้อยบาทถ้วน) โดยเรียกให้คู่กรณีที่ ๑ ชำระค่าปรับทั้งจำนวนในคราวเดียวกัน เนื่องจากพ้นสถานะเจ้าหน้าที่แล้ว โดยให้ชำระที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือสำนักตรวจสอบพิเศษภาค ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับหรือถือว่าได้รับหนังสือเรียกให้ชำระเงินค่าปรับทางปกครอง

๒. การกระทำของคู่กรณีที่ ๒ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๔ และข้อ ๒๖ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง ฐานเป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่เบิกเงินหรือจ่ายเงินปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจ โดยมิชอบ และทำหลักฐานการเบิกเงินเป็นเท็จ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๔ ซึ่งกำหนดโทษปรับเท่ากับเงินเดือนตั้งแต่ ๙ เดือน ถึง ๑๒ เดือน เมื่อพิจารณาถึงพฤติการณ์และเหตุปัจจัยในการกระทำความผิดแล้วเห็นว่า แม้คู่กรณีมีระดับความรับผิดชอบสูง แต่ได้มี

การบรรเทาความเสียหายโดยส่งใช้เงินคืนให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลแล้ว ให้ความร่วมมือในการพิจารณา และได้ถูกลงโทษทางวินัยโดยถูกไล่ออกจากราชการแล้ว จึงกำหนดโทษปรับทางปกครองเท่ากับเงินเดือน ๙ เดือน เงินเดือนที่ได้รับขณะกระทำความผิด เดือนละ ๑๕,๐๔๐ บาท คิดเป็นเงินค่าปรับทางปกครองทั้งสิ้น ๑๓๕,๓๖๐ บาท (หนึ่งแสนสามหมื่นห้าพันสามร้อยหกสิบบาทถ้วน) โดยเรียกให้คู่กรณีชำระค่าปรับทั้งจำนวนในคราวเดียวกัน เนื่องจากพ้นสถานะเจ้าหน้าที่แล้ว และให้นำเงินจำนวนดังกล่าวมาชำระเป็นค่าปรับทางปกครองที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน หรือสำนักตรวจสอบพิเศษภาค ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับหรือถือว่าได้รับหนังสือเรียกให้ชำระเงินค่าปรับทางปกครอง

๓. การกระทำของคู่กรณีที่ ๓ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๔ และข้อ ๒๖ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง ฐานเป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่เบิกเงินหรือจ่ายเงินปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจโดยมิชอบ และทำหลักฐานการเบิกเงินเป็นเท็จ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๔ ซึ่งกำหนดโทษปรับเท่ากับเงินเดือนตั้งแต่ ๙ เดือน ถึง ๑๒ เดือน เมื่อพิจารณาถึงพฤติการณ์และเหตุปัจจัยในการกระทำความผิดแล้วเห็นว่า แม้คู่กรณีมีระดับความรับผิดชอบสูง แต่ได้มีการบรรเทาความเสียหายโดยส่งใช้เงินคืนให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลแล้ว ให้ความร่วมมือในการพิจารณา และได้ถูกลงโทษทางวินัยโดยถูกไล่ออกจากราชการแล้ว จึงกำหนดโทษปรับทางปกครองเท่ากับเงินเดือน ๙ เดือน เงินเดือนที่ได้รับขณะกระทำความผิด เดือนละ ๑๑,๑๔๐ บาท คิดเป็นเงินค่าปรับทางปกครองทั้งสิ้น ๑๐๐,๒๖๐ บาท (หนึ่งแสนสองร้อยหกสิบบาทถ้วน) โดยเรียกให้คู่กรณีชำระค่าปรับทั้งจำนวนในคราวเดียวกัน เนื่องจากพ้นสถานะเจ้าหน้าที่แล้ว และให้นำเงินจำนวนดังกล่าวมาชำระเป็นค่าปรับทางปกครองที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน หรือสำนักตรวจสอบพิเศษภาค ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับหรือถือว่าได้รับหนังสือเรียกให้ชำระเงินค่าปรับทางปกครอง

๔. การกระทำของคู่กรณีที่ ๔ คู่กรณีที่ ๕ และคู่กรณีที่ ๖ ไม่เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๕ จึงให้ยุติเรื่องความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลังแก่คู่กรณีที่ ๔ คู่กรณีที่ ๕ และคู่กรณีที่ ๖

พลเอกชนะทัฬห	อินทามระ	ประธานกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
นางยุพิน	ชลานนทน์วิวัฒน์	กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
นายพิมล	ธรรมพิทักษ์พงษ์	กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
นางสาวจินดา	มัทธนาวิวัฒน์	กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
นายวีระยุทธ	ปิ่นนวม	กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
นายสรเสรีญ	พลเจียก	กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
ศาสตราจารย์อรพิน	ผลสุวรรณ์ สบายรูป	กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน